

Warszawa, 11 stycznia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F22 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21490.

Kl. 36 c, 9/50.

Czesław Galiński
(Warszawa, Polska).

Grzejnik radiatorowy.

Zgłoszono 30 września 1933 r.
Udzielono 11 maja 1935 r.

Znane grzejniki radiatorowe, składające się z szeregu połączonych ze sobą członów, posiadają tę wadę, że ich powierzchnia ogrzewalna jest ze względu na ciężką budowę oddzielnych członów względnie mała w stosunku do użytego materiału i zajmowanego miejsca. Są one wskutek tego stosunkowo drogie i sama ich postać, wykonana przeważnie jako spłaszczona gładka rura, nie pozwala na należyte wyzyskanie powierzchni ogrzewalnej grzejnika danej wielkości.

Lane grzejniki radiatorowe żeliwne lub stalowe względnie z innego odpowiedniego tworzywa, wykonane według niniejszego wynalazku, posiadają lżejszą budowę oraz względnie dużą powierzchnię ogrzewalną przy minimum zajmowanego miejsca. Ma

to zwłaszcza duże znaczenie w zespołach ruchomych grzejników radiatorowych, których waga w takich razach winna być możliwie najmniejsza przy wyzyskaniu jednak maksimum powierzchni ogrzewalnej grzejnika.

Grzejniki radiatorowe, wykonane według wynalazku, posiadają ukształtowanie faliste ścianek poszczególnego członu, przyczem fale dzielą człon grzejnika na dwie, trzy lub więcej sekcji; jednocześnie powierzchnia ogrzewalna członu znacznie wskutek tego się powiększa.

Wskutek zwiększania powierzchni ogrzewalnej w każdym oddzielnym członie wielosekcyjnym waga zespołu wszystkich członów w grzejniku na jednostkę powierzchni ogrzewalnej może być znacznie zmniejszo-

na, mianowicie w przybliżeniu o 35 — 40%, przyczem miejsce, zajmowane przez grzejniki, zmniejsza się również o 40%. Oczywiście zawartość wody w grzejniku, wykonanym według wynalazku, jest także w stosunku do jednego metra kwadratowego powierzchni ogrzewalnej mniejsza mniej więcej o 30%.

Oprócz zwiększonej powierzchni ogrzewalnej ścian wielosekcyjnego członu występuje w stosunku do znanych grzejników cały szereg jego zalet i dodatkich stron przy samej produkcji grzejników. Grzejnik, wykonany według wynalazku, formuje się w składanych skrzyniach formierskich, dzielonych wzdłuż linii pionowej członu, przechodzącej przez środek nadlewów i otworów do wkręcania wkrętek dwustronnych do poszczególnych członów; ten sposób odlewania pozwala na dokładne ustawienie rdzenia, zawieszonego z boku na czopach bez użycia podtrzymek odlewniczych, gdyż stosunkowo wysoki profil rdzenia w porównaniu ze rdzeniami znanych grzejników zabezpiecza go od wyginania się. Dzięki temu braku w odlewie, wywołane tą przyczyną, są znacznie zmniejszone. W związku z powyższem grubość ścianek grzejnika może być zmniejszona do 3 — 3,5 mm bez obawy zwiększenia się ilości braków, zmniejszenie zaś grubości ścianek członów grzejnika prowadzi w prostej linii do zmniejszenia wagi całego zespołu członów w grzejniku radiatorowym na jednostkę powierzchni ogrzewalnej.

Dzięki wyżej opisanym zaletom produkcja grzejników radiatorowych według wynalazku jest tańsza od stosowanej dotychczas.

Przez zaopatrzenie grzejników radiatoro-

rowych w skrzydełka zwiększa się dodatkowo ich powierzchnię ogrzewalną.

Wobec mniejszej wagi i zmniejszonej pojemności grzejników na jednostkę powierzchni ogrzewalnej, ilość przepływającej przez nie wody lub pary jest odpowiednio mniejsza. Pozwala to na stosowanie odpowiednio mniejszych kotłów zasilających, a zatem na oszczędność paliwa.

Na rysunku przedstawiony jest w poziomym półprzekroju na fig. 1 człon grzejnika jednosłupowego z obustronnie falisto ukształtowaną ścianką, tworzącą oddzielne sekcje *f* grzejnika, przyczem po zewnętrznej stronie grzejnika między sekcjami członów znajdują się pionowe skrzydełka *a*.

Na fig. 2 uwidoczniiony jest człon grzejnika jednosłupowego o nieznacznie odmiennem ukształtowaniu ścianek.

Grzejniki według fig. 1 i 2 dwu, trzy lub wielosekcyjne mogą być zaopatrzone w skrzydełka *a* lub mogą być wykonane bez tych skrzydełek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzejnik radiatorowy, znamieny tem, że składa się z jednosłupowych członów o ścianie, ukształtowanej z obu stron członu falisto, dzięki czemu ścianka ta dzieli człon grzejnika na kilka sekcji (*f*) i zwiększa jego powierzchnię ogrzewalną.

2. Człon grzejnika radiatorowego według zastrz. 1, znamieny tem, że jest zaopatrzony między sekcjami (*f*) po stronie zewnętrznej w skrzydełka (*a*).

Czesław Galiński.
Zastępca: Inż. W. Tymowski,
rzecznik patentowy.

fig. I.

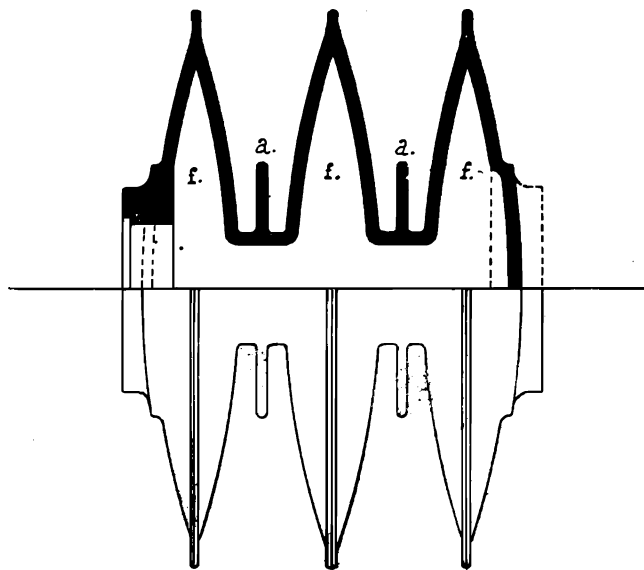

fig. 2.

